

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 kwietnia 2015 roku powódka (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej D. (obecnie M. S.) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 4.651,75 złotych z ustawowymi odsetkami: od kwoty 3.251,60 złotych od dnia 28 lipca 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 761,86 złotych od dnia 29 lipca 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 408,48 złotych od dnia 15 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty i od kwoty 229,81 złotych od dnia 17 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że strony prowadzą działalność gospodarczą i współpracowały handlowo. Powódka wskazała, że dochodzi zapłaty za zamówione towary i wykonane usługi z następujących faktur VAT: nr (...) z dnia 12 czerwca 2014 roku na kwotę 3.251,60 złotych, nr (...) z dnia 13 czerwca 2014 r. na kwotę 761,86 złotych, nr (...) z dnia 30 czerwca 2014 roku na kwotę 408,48 złotych oraz nr (...) z dnia 01 września 2014 roku na kwotę 229,81 złotych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie nakazał aby pozwana zapłaciła powódce kwotę dochodzoną pozwem wraz z kosztami procesu w terminie 14 dni albo w tym terminie wniosła sprzeciw.

Sprzeciwem od nakazu zapłaty pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana przyznała, że kupowała towary handlowe w postaci materiałów eksploatacyjnych do obróbki drewna, i że otrzymała od powódki towary będące przedmiotem umów sprzedaży jak również otrzymała z w/w tytułu 4 faktury VAT, dołączone do pozwu, które to należności do chwili obecnej są nieuregulowane. Pozwana wskazała, iż termin wymagalności zobowiązań objętych pozwem został przesunięty do dnia 30 września 2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. w W. sprzedała (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. następujące towary:

- opisane w fakturze VAT nr (...) za cenę 3.251,60 złotych z terminem płatności do dnia 27 lipca 2014 roku;
- opisane w fakturze VAT nr (...) za cenę 761,86 złotych z terminem płatności do dnia 28 lipca 2014 roku;
- opisane w fakturze VAT nr (...) za cenę 408,48 złotych z terminem płatności do dnia 14 sierpnia 2014 roku;
- opisane w fakturze VAT nr (...) za cenę 229,81 złotych z terminem płatności do dnia 16 października 2014 roku.

(dowód: okoliczności niesporne; faktury VAT nr (...) – k. 19-21; potwierdzenia odbioru przesyłek – k. 22-24)

Powódka pismem z dnia 16 lutego 2015 roku oraz e-mailem z dnia 4 maja 2015 roku wezwała pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia w łącznej kwocie 4.651,75 złotych.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 16 lutego 2015 r. wraz potwierdzeniem nadania – k. 25-26; e-mail – k. 54-55)

Kwota 4.651,75 złotych z tytułu powyższych faktur nie została zapłacona.

(dowód: okoliczność bezsporna)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie okoliczności niespornych oraz złożonych do akt sprawy dokumentów.

Postanowieniem z dnia 22 marca 2016 roku oddalono wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka K. B.. Należy bowiem wskazać, że zarządzeniem z dnia 16 listopada 2015 roku wezwano pełnomocnika pozwanego do

wskazania adresu świadka K. B. w terminie 14 dni pod rygorem oddalenia wniosku. Zarządzenie zostało doręczone w dniu 26 stycznia 2016 roku i nie zostało wykonane. W konsekwencji wniosek dowodowy podlegał oddaleniu.

Postanowieniem z dnia 22 marca 2016 roku oddalono wniosek pozwanego o przesłuchanie stron. Zgodnie z art. 299 k.p.c. jeżeli po wyczerpaniu wniosków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów może dopuścić dowód z przesłuchania stron. Przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron dopuszczalne jest wyjątkowo, gdy w świetle oceny sądu, opartej na całokształcie okoliczności sprawy, brak jest w ogóle innych środków dowodowych albo gdy istniejące okazały się niewystarczające do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. W przedmiotowej sprawie pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie zgłosił skutecznie w celu wykazania swoich twierdzeń innych wniosków dowodowych poza przesłuchaniem stron (wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka K. B. z uwagi na bierność pozwanej spółki został oddalony). Należy przy tym podkreślić, że pozwany dysponował takimi innymi środkami dowodowymi. W świetle powyższego nie było podstaw do uwzględnienia wniosku o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako uzasadnione podlegało uwzględnieniu w całości.

Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W przedmiotowej sprawie powód dochodził zapłaty nie uiszczonej przez pozwanego ceny za sprzedane towary. Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia umów sprzedaży, ceny sprzedaży oraz terminów płatności. Ponadto okoliczności te znajdują potwierdzenie w złożonych przy pozwie dokumentach w postaci zaakceptowanych przez pozwanego faktur VAT oraz potwierdzeń odbiorów przesyłek (k. 18-24).

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa podniósł jeden zarzut – zgody powoda na przedłużenie terminu płatności do dnia 30 września 2015 roku. Mając na uwadze treść art. 6 k.c., to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania tego zarzutu. Pozwany okoliczności tej nie udowodnił. W pierwszej kolejności należy wskazać, że pozwany nie wskazał nawet, kto w imieniu powoda oraz w jaki sposób miał udzielić zgody na zmianę terminu płatności. Przeczą temu wezwania do zapłaty kierowane przez powoda (pismo z dnia 16 lutego 2015 roku – k. 25; e-mail z dnia 4 maja 2015 roku – k. 54-55). Po drugie, pozwany nie zgłosił skutecznie żadnego wniosku dowodowego, mającego wykazać te okoliczności (zgłoszone wnioski dowodowe zostały oddalone). W konsekwencji pozwany nie udowodnił aby doszło do przedłużenia terminu płatności dochodzonych pozwem należności.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 482 § 1 k.c.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych wyżej przepisów, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i kosztów celowych – art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Na koszty te, poniesione przez powoda składają się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie 600 złotych oraz opłata od pozwu w kwocie 100 złotych.